



ข้อคิดยามเช้า วันพุธ ที่ 9 กันยายน ค.ศ.2015



การดูแลเอาใจใส่ครอบครัวไม่ใช่กิจวัตรประจำวันที่เราคุณค่าหรือให้ความสำคัญ
เพราะครอบครัวเป็นสถาบันพื้นฐานที่จำเป็นยิ่งของสังคม
จึงทำหน้าที่ต่าง ๆ ด้วยจิตตารมณ์แห่งการรับใช้
ซึ่งจะทำให้ครอบครัวดีและสังคมนั้นก็ดีขึ้นไปด้วย

การเป็น “ผู้รับใช้” ในความเข้าใจของหลายคนหมายถึงการทำกิจการพิเศษสำหรับคนอื่นหรือบางสิ่งบางอย่างที่แตกต่างจากงานที่เราทำเป็นประจำทุกวัน ความคิดนี้อาจมีส่วนจริงอยู่บ้าง แต่ไม่ใช่ทั้งหมด เพราะจริง ๆ แล้ว เราสามารถทำงานหรือหน้าที่ประจำวันของเราด้วยจิตตารมณ์แห่งการรับใช้ได้เช่นเดียวกัน พระธรรมหนุนว่าด้วย “พระศาสนจักรในโลกสมัยนี้” ระบุเกี่ยวกับเรื่องนี้ไว้อย่างชัดเจนว่า

“ขณะที่ทำงานหาเลี้ยงชีพของตนและครอบครัว
ชายและหญิงกำลังทำงานเพื่อรับใช้สังคมด้วย”

(GP 34)

ในชีวิตประจำวันของเรา ผู้ที่เป็นบิดามารดาไม่ควรมองการดูแลเอาใจใส่ครอบครัวของตนเป็นกิจวัตรจำเจซ้ำซากที่ไร้คุณค่าหรือไร้ความสำคัญ เพราะครอบครัวเป็นสถาบันพื้นฐานและจำเป็นของสังคม ถ้าครอบครัวดี สังคมนั้นก็จะดีขึ้นไปด้วย ดังนั้น การดูแลเอาใจใส่ครอบครัวด้วยจิตตารมณ์แห่งการรับใช้จึงเท่ากับเป็นการรับใช้สังคมไปในตัวด้วย

ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน
พระสังฆราชอแซฟ ลือชัย ธาตุวิสัย
ประมุขสังฆมณฑลอุดรธานี